

СЕДМА ЧАСТЪ.

Социалния прогресъ и новитѣ идеали.

§ 1. Съзнание и Солидарность.

Слабо съзналиятъ се човѣкъ най-напредъ необходимо важивѣва за себе си, счита се центъръ на вниманието на другитѣ, а той самия не се занимава съ тѣхнитѣ интереси и грижи. Доста късно проблѣсва съзнанието, че интереситѣ на всички членове на едно общество сж тѣй тѣсно свързани едни съ други, че не може никой да се откъсне отъ другитѣ и да гради самъ своя животъ. А при по голѣма еволюция се достига до разбирането, че всички подобни намъ заслужаватъ братската ни обичъ независимо отъ онова, което диктуватъ нашитѣ интереси.

Така че, вена кажемъ пакъ, напредъкътъ на индивида, въ неговитѣ интелектуални и душевни качества, е необходимо условие за единъ по свършенъ социаленъ животъ. Въ сжщностъ всичкитѣ полезни културни институти изразяватъ разбиранията на напредналата личностъ. Отъ друга страна една напреднала личностъ не може да живѣе споредъ своитѣ изисквания и стремежи, освенъ въ една напреднала и културна социална среда. Инициативитѣ идатъ отъ индивида, но индивидътъ процвѣтѣва само въ социалната среда. Или: социалната еволюция